

स्वस्थः विषयैरनाकष्टः शुद्धोदंभादिहीनः मृदुर्दयावान् दातो जितेन्द्रियः निर्विधित्सो निरारंभः अनसूयकः सर्वत्रादोषदर्शी सुवाक् सत्यवाक् प्रगल्भः प्रतिभानवान् मेधावी ऊहापोहकुशलः प्राज्ञः ज्ञाततत्त्वः ॥ ४ ॥ मन्यसे इष्टत्वेनानिष्टत्वेन वा अवमन्यसे इति पाठे वीतदर्पोऽसीत्यर्थः ॥ ५ ॥ स्रोतसाकामादिवेगेन विमनाः निर्मनस्कः स्थाणुरिव कूटस्थो निर्व्यापारः अविममा इति पाठे तु अव्याकुलचित्तः ॥ ६ ॥ कीदृश्यमेवाह नेति इन्द्रियार्थान्गंधरसादीनामदृश्यचरसिद्धिनिर्वाहमात्रार्थी अश्नासि साक्षिवत् मुक्तैः कर्तृत्वादिना ॥ ७ ॥ ब्रह्मातस्वदर्शनं श्रुतं तन्मूलं शतं शतं तत्तिस्तदर्थानुष्ठानं श्रेयोममेति शेषः ॥ ८ ॥ अनुयुक्तः पृष्टः लोकस्य धर्मो जन्मजरारिस्तास्य विधानं कारणमविद्याकामकर्मोदितवभिज्ञः लोकधर्मविधानवित् ॥ ९ ॥ भूतानामुत्पत्त्यादिकं अभिमित्ततः कारणहीनादेकाद्वितीयाविति पश्य आलोचय श्रुतियुक्तिभ्यां श्रुतिस्तावन् सदेव सोभ्येदमप्य आसीदेकमेवाद्वितीयं तदैक्षत बहुः स्यां प्रजायेयेति सजातीयविजातीयस्वगतत्रेदशून्यादेकरसाद्वलुनोजगदुत्पत्तिमाह युक्तिरपिशून्याज्जगदुत्पत्त्ययोगात् अचेतनानां च प्रधानपर

प्रह्लाद उवाच स्वस्थः शक्तो मृदुर्दातो निर्विधित्सोऽनसूयकः ॥ सुवाक् प्रगल्भो मेधावी प्राज्ञश्चरसिवालवत् ॥ ४ ॥ नैव प्रार्थयसे लाभं नालाभेष्वनुशोचसि ॥ नित्यतृप्त इव ब्रह्मन्ना किंचिदिदमन्यसे ॥ ५ ॥ स्रोतसाह्वियमाणोऽसुप्रजासु विमना इवाधर्मकामार्थकार्येषुकूटस्थ इव लक्ष्यसे ॥ ६ ॥ नानुतिष्ठसि धर्मार्थैर्न कामे चापिवर्तसे ॥ इन्द्रियार्थाननामदृश्यमुक्तश्चरसि सप्तद्विवत् ॥ ७ ॥ कानुप्रज्ञाश्रुतं वा किंचित्तिर्वाकानुते मुने ॥ क्षिप्रमाचक्ष्वमे ब्रह्मन् श्रेयो यदि ह मन्यसे ॥ ८ ॥ भीष्म उवाच अनुयुक्तः समेधावी लोकधर्मविधानवित् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा प्रह्लादमनपार्थया ॥ ९ ॥ पश्य प्रह्लाद भूतानामुत्पत्तिमिति मित्ततः ॥ हासं वद्वि विनाशं च न प्रहृष्ये न च व्यथे ॥ १० ॥ स्वभावादेव संदृश्यावर्तमानाः प्रवृत्तयः ॥ स्वभावानिरताः सर्वाः परितुष्येन्न केनचित् ॥ ११ ॥

माणवादीनामधिष्ठातारमंतरेण संघातकर्तृत्वायोगात् विकरणस्येश्वरस्याधिष्ठातृत्वायोगात् सारस्य स्वाभाविकत्वे मुत्तययोगात् स्वभावेऽदृजालवदविद्याकल्पितत्वमवश्यं बाध्यं अविद्याभाशस्य च सर्वतंत्रसिद्धत्वात् अविद्यामिथ्या अनादिभावत्वे सति अनित्यत्वाद्वातिरेकेणाकाशवदित्यविद्यामिथ्यात्वसिद्धेरेकाद्वितीयादेव जगदुत्पत्तिसाधयति ततश्च यन्मदन्त्यास्तिकस्मानुबिभ्रेभीतिश्रुतेरालंभस्य मम द्वितीयाभावात् न हर्षव्यथे भवतः ॥ १० ॥ एवमेकाद्वितीयाद्वलुनउत्पत्तिमुक्ता तत्रैव स्थितिलयावप्याह स्येति स्वभावात् स्वस्य भावः स्वभावः स्वरूपसत्ता ततएव वर्तमानाः प्रवृत्तयोऽपि संदृश्याः सम्यग्द्रष्टव्याः स्वभावेऽवनिरताः सर्वाः प्रजास्तासां मेतासां स्वभावादित्यत्परायणं नास्तीत्यर्थः तस्मादेवं जानन् केन विद्वल्लोकेऽश्वर्यलोभेनापि न तुष्येत्तुच्छमेवैतद्दृश्यमिति विजानीयादित्यर्थः ॥ ११ ॥